

האור של האהבה הקטנה שגדחת מאהבה רבה. משום כך אלה הם חברים משתפים עמה. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שהם זכו לזה להיות חברים עמה, עליהם פתוב (שם קכב) למען אחי ורעי וגו'.

פתח ואמר, (ישעיה נב) הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. אשרי חלקם של הצדיקים שהקדוש ברוך הוא גלה להם דרכי התורה ללכת בהם. בא ראה, הפסוק הזה הוא סוד עליון, הנה ישפיל עבדי ובארוה. אבל בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה את הלבנה והקטין לה את אורה, שהרי אין לה מעצמה כלום. ומשום שהקטינה את עצמה, האירה בגלל השמש ובחזק האורות העליונים.

ובזמן שהיה בית המקדש קיים, ישראל היו משפדלים בקרבנות ועולות ועבודות שהיו עושים הכהנים ולוים וישראלים כדי לקשר קשרים ולהאיר אורות. ולאחר שנחרב בית המקדש, נחשף האור, והלבנה לא הוארה מן השמש, והשמש הסתלק ממנה ולא האירה, ואין לה יום שלא שולטים בו קללות וצער וכאבים, כמו שנתבאר.

ובאותו זמן שהגיע זמן הלבנה להאיר, מה פתוב? הנה ישפיל עבדי. נאמר על הלבנה הנה ישפיל עבדי, זהו סוד האמונה. הנה ישפיל - שמתעוררת התעוררות שלמעלה, כמי שהריח ריח וכא להתעורר ולהסתפל. ירום - מצד האור העליון של כל האורות.

ירום - כמו שנאמר (ישעיה ל) ולכן ירום לרחמכם. ונשא - מהצד של אברהם. וגבה - מהצד של

אינון חברים משתפים בהדה. זפאה חולקהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, דאינון זכו להאי למהוי חברים בהדה, עלייהו כתיב, (תהלים קכב) למען אחי ורעי וגו'.

פתח ואמר, (ישעיה נב) הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. זפאה חולקהון דצדיקניא דקודשא בריהו גלי לון ארחי דאורייתא למהן בהו. תא חזי, האי קרא רזא עלאה איהו, הנה ישפיל עבדי ואוקמוה. אבל תא חזי, פד ברא קדשא בריהו הוא עלמא, עבד לה לסיהרא ואזער לה נהורהא דהא לית לה מגרמה כלום. ובגין דאזעירת גרמה, אתנהרא בגין שמשא, ובתוקפא דנהורין עלאין.

ובזמנא דהוה בי מקדשא קיים, ישראל הו משפדלין בקורבנין ועלוון ופולחנין, דהו עבדין פהני וליואי וישראלאי בגין לקשרא קשרין ולאנהרא נהורין. ולבתר דאתחרב בי מקדשא אתחשף נהורא, וסיהרא לא אתנהירת מן שמשא, ושמשא (דף קפא ע"ב) אסתלק מנה ולא אתנהרא, ולית לה יומא דלא שלטא ביה לווטין וצערין וכאבין פמה דאתמר.

ובהוא זמנא דמטי זמנא דסיהרא לאתנהרא, מה פתיב הנה ישפיל עבדי, עליה דסיהרא אתמר הנה ישפיל עבדי דא הוא רזא דמהימנותא. הנה ישפיל, דאתער אתערוותא לעילא כמאן דארח ריחא ואתי לאתערא ולאסתפל. ירום, מסטרא דנהורא עלאה דכל נהורין.

ירום, פמה דאת אמר, (ישעיה ל) ולכן ירום לרחמכם. ונשא, מסטרא דאברהם. וגבה, מסטרא דיצחק. מאד, מסטרא דייעקב.

יצחק. מאד - מצדו של יעקב.
ואף על גב שבארוהו, והפל אחד
בסוד של החכמה.

ובאותו זמן יעורר הקדוש ברוך
הוא התעוררות עליונה להאיר
ללבנה כראוי, כמו שנאמר (שם)
והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבועתים כאור
שבועת הימים. ומשום כך תתוסף
לה רוח עליונה, ומשום כך
יתעוררו אז כל אותם המתים
שהם בתוך העפר. וזהו עבדי,
הסוד שמפתחות רבוננו בידו, כמו
שנאמר [אל עבדו זקן ביתו, וכמו שנאמר]
(בראשית כד) ויאמר אברהם אל
עבדו. זו הלבנה כמו שנאמר,
מטטרו"ן שהוא עבד שליח רבוננו.
זקן ביתו, כמו שנאמר (תהלים לו)
נער הייתי גם זקנתי. המושל בכל
אשר לו, משום שכל הגונים
נראים בו יר"ק ולב"ן ואד"ם.

שים נא ידך תחת ירכי - זהו
הצדיק, סוד הדבר קיום העולם,
שהרי אז העבד הזה ממנה בסוד
עליון להחיות את שוכני העפר,
ויעשה שליח ברוח של מעלה
להשיב הרוחות והנשמות
למקומן לאותם גופים [שנאכלו]
שהתבלו ונרקבו תחת העפר.

ואשביעך בה' אלהי השמים.
ואשביעך - מה זה ואשביעך?
להתלבש בסוד של שבועה אורות
עליונים, שהם סוד השלמות
העליונה. אשר לא תקח אשה -
זהו הגוף שתחת העפר שיש לו
קיום להקים מהעפר, שכל אותם
שנקברו בה וזכו להקבר בארץ
ישראל, הם יתעוררו בראשונה,
כמו שבארנו, שכתוב (ישעיה כו)
יחיו מתיד, בראשונה - אלו
המתים של ארץ ישראל. נבלתי
יקומו - אותם המתים של שאר

ואף על גב דאוקמוה, וכלא חד ברזא
דחכמתא.

ובההוא זמנא יתער קדשא בריך הוא
אתערותא עלאה לאנהרא לה
לסיהרא כדקא יאות כמה דאת אמר, (ישעיה ל)
והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה
יהיה שבועתים כאור שבועת הימים. ובגין
כך יתוסף בה רוח עלאה, ובגין כך יתערו
כדין כל אינון מיתא דאינון גו עפרא. ודא
הוא עבדי, רזא דמפתחן דמאריה בידיה.
כמה דאת אמר, (אל עבדו זקן ביתו וקמה דאת אמר),
(בראשית כד) ויאמר אברהם אל עבדו, דא
סיהרא כמה דאתמר, מטטרו"ן דאיהו עבד
שליחא דמאריה.

זקן ביתו כמה דאת אמר, (תהלים לו) נער הייתי
גם זקנתי. המושל בכל אשר לו, בגין
דכל גונון אתחזון ביה ירו"ק ותו"ר
וסומ"ק.

שים נא ידך תחת ירכי, דא הוא צדיק רזא
דמלה, קיומא דעלמא. דהא כדין האי
עבד ממנא ברזא עלאה לאחייא לון לדיירי
עפרא ויתעביד שליחא ברוחא דלעילא
ולאתבא רוחין ונשמתין לאתרייהו לאינון
גופי (ס"א דאתאכלו) דאתבלו ואתרקבו תחות
עפרא.

ואשביעך ביי אלהי השמים. ואשביעך,
מאי ואשביעך. לאתלבשא ברזא
דשבע נהורין עלאין דאינון רזא דשלימו
עלאה. אשר לא תקח אשה, דא הוא גופא
דתחות עפרא דאית ליה קיומא לאקמא
מעפרא. דכל אינון דאתקברו בה וזכו
לאתקברא בארעא דישראל אינון יתערו
בקדמיתא, כמה דאוקמוה, דכתיב, (ישעיה כו)

יחיו מתיד, בקדמיתא אלין